

**മലക്കര ഓർത്തയോക്സ് സഭയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന തുംബങ്ങുകൾ പ്രാബല്യത്തിൽ
വന്നത് എന്ന്**

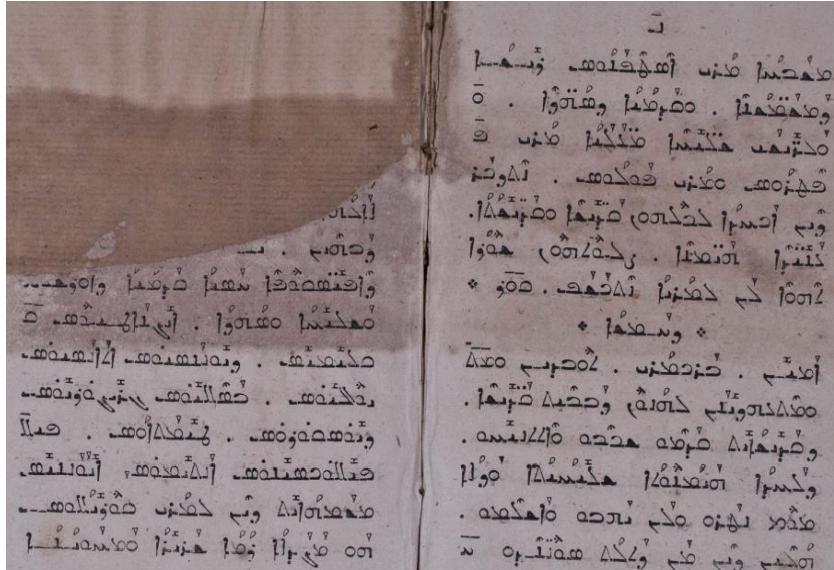
ഹാ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കൊന്റക്ക്

നമ്മുടെ വി. കുർബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന തുംബ്രേസുകൾ മലകരയിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നത് എന്ന് മുതലാണ് എന കാര്യത്തിൽ ദിന അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉള്ളതായി കാണുന്നു. 1994-ൽ ചർച്ച വീക്കിലിയും (സെപ്റ്റം. 18 - ഒക്ടോ. 1 ലക്കം, പേജ് 26) 2003-ൽ കുന്നംകുളത്തുനിന്നും റവ. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ‘ഇടവകപത്രിക’ എന മാസികയിലും (പുസ്തകം 1 ലക്കം 6, പേജ് 34) തുംബ്രേസുകളുടെ ഒരു “ചെറിയ രൂപം” നല്കിയിട്ടുണ്ട്. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകംവരെ മലകരയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന തുംബ്രേസുകൾ ഇവയാണ് എന്ന് ലേഖകൾ അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നിഗമനം ശരിയല്ല എന്നതിന് മതിയായ തെളിവുകൾ നിരത്തിക്കൊണ്ട് “മലകരസഭ” മാസികയിലും (പുസ്തകം 5, ലക്കം 12, 1995 ഡിസംബർ പേജ് 20-24) മേൽപ്പറഞ്ഞ “ഇടവകപത്രിക” എന മാസികയിലും (പുസ്തകം 1, ലക്കം 11, 2004 ഫെബ്രുവരി 6 പേജ് 19) നോൺ പ്രതികരണങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നു എങ്കിലും തുംബ്രേസുകളെകുറിച്ച് തെളിവുണ്ടാക്കുന്ന പരാമർശങ്ങൾ സമീപകാലത്തും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാൻ ഇടയായതിനാൽ ഈ കൂടിപ്പ് വീണ്ടും എഴുതുകയാണ്.

എതു വർഷം ആര് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകത്തിൽ നിന്നൊൺ ബഹു. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ അച്ചൻ തുബ്വേനുകളുടെ “കൃത്യമായ രൂപം” എടുത്തിരിക്കുന്നത് എന്ന ലേവന്തതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഏതായാലും 1902 - തെ അന്നത്തെ മലകര മൽപ്പാരാധാരിരുന്ന വച്ചഗ്രേറിൽ ശീവർഗ്ഗിൾ കത്തനാരും, കോനാട് മാതൻ കത്തനാരും ചേർന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കുർബാന ക്രമത്തിനു മുമ്പും പിന്നും സുറിയാനിയിലും, മലയാളത്തിലും, മലകരയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുർബാനക്രമങ്ങൾ സുക്ഷ്മമായി പരിക്കാത്തതുകൊണ്ടും മേലപറഞ്ഞ തെറ്റായ നിഗമനത്തിൽ ലേവകർ എത്തിച്ചേരുവാൻ ഇടയായത്. 1845 മുതൽ സുറിയാനിയിലും, മലയാളത്തിലും, മലകരയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏതാനും കുർബാനക്രമങ്ങൾ പരിശോധിച്ചതിൽനിന്നും മനസ്സിലായ ചില വസ്തുക്കൾ താഴെ കുറിക്കുന്നു.

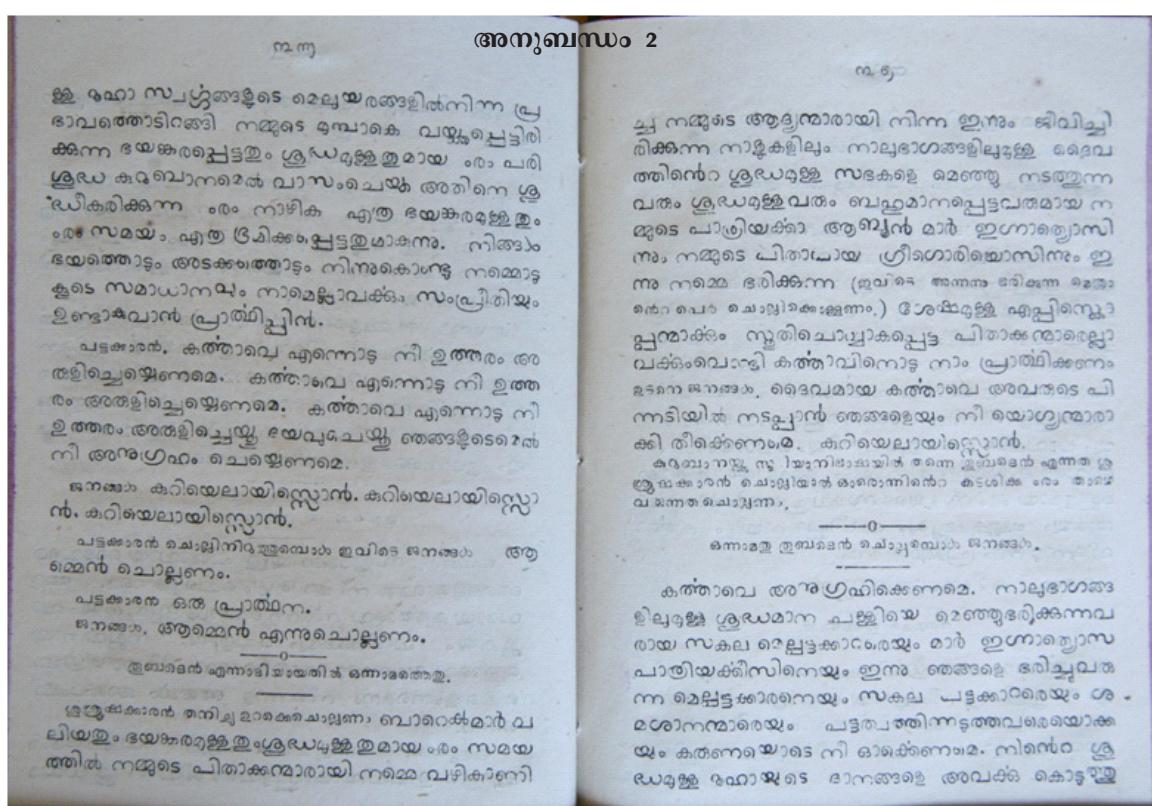
1. 1902-ൽ മലകര മല്പാനാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തുംബങ്ങുകൾ അതിനു മുമ്പുതന്നെ മലകരസഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. പക്ഷെ അന്ന് മികവാറും സുരിയാനിയിൽ ആയിരുന്നിരിക്കണം ശുശ്രൂഷകൾ തുംബങ്ങുകൾ ചൊല്ലിയിരുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ ശുശ്രൂഷകരുടെ കൈയ്യിൽ, കയ്യുള്ളത്തുരുപത്തിൽ പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. 1875-ൽ പാലപ്പിള്ളിൽ അവൈഹാം കത്തനാർ പുറത്തിരക്കിയ സുരിയാനി കൂർബാനക്രമത്തിൽ ഇന്നത്തെ തുംബങ്ങുകൾ അനേപടി കാണുന്നു. മലകരയിൽ ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഇവിടുത്തെ ഉപയോഗത്തിനു തന്നെയാവണമല്ലോ. അതിന് ശ്രേഷ്ഠാനുമതി നല്കിയത് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവനാസുപാസ് അഖാമൻ തിരുമേനി ആയിരുന്നു. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അനുബന്ധം 1 കാണുക. 4 പേജുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അഖാം തുംബങ്ങേൻ്റെ കുറച്ചുഭാഗം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അനുബന്ധം 1

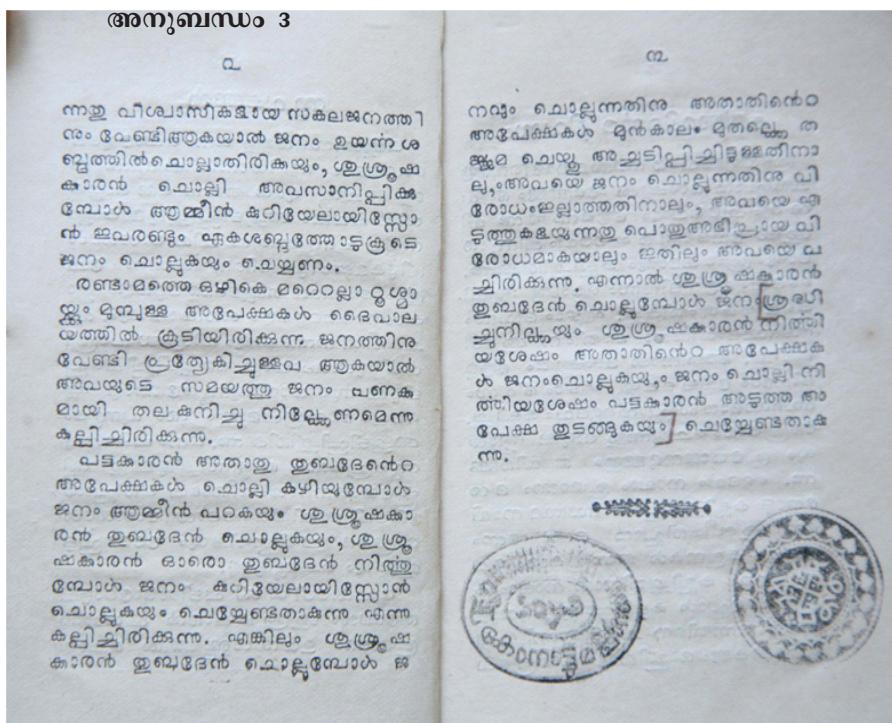

2. ശുശ്രാഷകൻ തുവ്വേൻ ചൊല്ലികഴിയുന്നോൾ അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ ഒരു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്ന പതിവ് മലകര സഭയിൽ അക്കാദമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1890-ൽ പഴയ സൈമിനാറിയിൽനിന്നും (പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു കുർബാനക്രമത്തിൽ ഇതിനെ കൂറിച്ച് വ്യക്തമായ പരാമർശം കാണുന്നുണ്ട്. (അനുബന്ധം 3 കാണുക) ജനങ്ങൾ ചൊല്ലിയിരുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനകളാണ് തുവ്വേനുകളുടെ “കൃത്യമായ രൂപം” എന്ന ബഹു. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ അച്ചൻ തെറിഡിരിച്ചിരിക്കുന്നതും, ഇടവകപത്രികയിലും, ചർച്ച വീക്ഷണപ്പിലിലും അനുബന്ധമായി നല്കിയിരിക്കുന്നതും. ഈ ശുശ്രാഷകൻ ചൊല്ലിയിരുന്ന തുവ്വേനുകളും. ഈ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കുർബാനക്രമങ്ങളിൽ നന്നാം ശുശ്രാഷകൻ ചൊല്ലേണ്ട മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ നന്നാമില്ല. ജനം ചൊല്ലേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളു.

3. 1869-ൽ കൊച്ചിയിൽ യോസേഫ് കത്തനാർ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മലയാളം കുർബാനക്രമത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ വളരെ വ്യക്തമാണ്. അതിൽ ശുശ്രാഷകൻ ചൊല്ലേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. തുവ്വേനുകൾ ആറും ഇന്നു നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പാഠം തന്നെയാണ്. ശുശ്രാഷകൻ വായിക്കുന്ന ഭാഗം അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. “ഉടനെ ജനങ്ങൾ - ദൈവമായ കർത്താവേ അവരുടെ പിന്നിയിൽ നടപ്പാണ് ഞങ്ങളെയും യോഗ്യമാരാക്കി തീരുക്കണമേ. കുറിയേ... . കുർബാനയ്ക്കു സുറിയാനി ഭാഷയിൽത്തന്നെ തുവ്വേൻ എന്നത് ശുശ്രാഷകാരൻ ചൊല്ലിയാൽ ഓരോനിന്റെ കടശിക്ക് ഈ താഴെ വരുന്നതു ചൊല്ലണം”. എന്നിൽ ഒരു ചെറിയ തലക്കെട്ട് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. “ഒന്നാമതു തുവ്വേൻ ചൊല്ലുന്നോൾ ജനങ്ങൾ”. ഇതിനു താഴെ ഇടവകപത്രിക തുവ്വേൻ എന്നു തെറിഡിച്ചു നൽകിയിരിക്കുന്ന ചെറിയ പ്രാർത്ഥനകൾ, ആറു തുവ്വേനുകൾക്കും ശുശ്രാഷകൻ വായിക്കേണ്ട ഭാഗത്തിനു താഴെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ജനങ്ങൾ ചൊല്ലേണ്ട പ്രാർത്ഥനകൾ ആയിരുന്നു എന്നത് ഇവിടെ വളരെ വ്യക്തമം. അനുബന്ധം 2 കാണുക. പേജ് 36 - 41.

4. 1890-ൽ കോട്ടയം സെമിനാറിലിലെ മാർത്തേരാമം അച്ചുകുടത്തിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയ ഒരു കൃബിവാനക്രമത്തിന്റെ “സുചകങ്ങൾ” പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. അതിന്റെ 2-3 പേജുകളിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. “പട്ടകാരൻ അതാതു തുബദേൻ അപേക്ഷകൾ ചൊല്ലികഴിയുന്നോൾ ജനം ആമീൻ പറയുകയും, ശുശ്രൂഷകാരൻ തുബദേൻ ചൊല്ലുകയും, ശുശ്രൂഷകാരൻ അരോ തുബദേൻ നിർത്തുന്നോൾ ജനം ആമീൻ പറയുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു എന്നു കർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എകിലും ശുശ്രൂഷകാരൻ തുബദേൻ ചൊല്ലുന്നോൾ ജനവും ചൊല്ലുന്നതിന് അതാതിന്റെ അപേക്ഷകൾ മുൻകാലം മുതൽക്കേ തർജ്ജമ ചെയ്ത് അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലും, അവരെ ജനം ചൊല്ലുന്നതിനു വിരോധമില്ലാത്തതിനാലും, അവരെ എടുത്തുകളായുന്നത് പൊതുഅഭിപ്രായവിരോധമാകയാലും ഇതിലും അവരെ വച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശുശ്രൂഷകാരൻ തുബദേൻ ചൊല്ലുന്നോൾ ജനം ശ്രദ്ധിച്ചു നിൽക്കയും, ശുശ്രൂഷകൾ നിർത്തിയശേഷം, അതാതിന്റെ അപേക്ഷകൾ ജനം ചൊല്ലുകയും, ജനം ചൊല്ലി നിർത്തിയശേഷം, പട്ടകാരൻ അടുത്ത അപേക്ഷ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു” (അനുബന്ധം 3 കാണുക. ആദ്യ പേജും, സുചകങ്ങളും, ജനങ്ങൾ ചൊല്ലേണ്ട പ്രാർത്ഥനയുടെ 20-21 പേജുകളും നൽകിയിരിക്കുന്നു) ജനങ്ങൾ ചൊല്ലേണ്ട ആ പ്രാർത്ഥനകൾ അവർ ചൊല്ലിയിരുന്നത് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷകൾ ചൊല്ലുന്ന അതേ സമയത്തുതന്നെ ആയിരുന്നു. അത് പാടില്ലോ എന്നാണ് ഇവിടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനകളുടെ തലക്കെട്ട് “ഇത്രാമത്തെ തുബദേൻ ചൊല്ലിയശേഷം” എന്നാണ് എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുക.

രം

നേയം, പ്രത്രേകം ഇന്ന ഞ
ക്കൈ പരിപാലിച്ച വക്ക
ദേഹക്കാരനേയും, കൂദിശയാ
ർ ശേഖാശയാർ ഭര്ത്വായി പ
ടത്പരതിനെടുത്തവരെ എല്ലാവ
ദേഹം തൈയാ ഓക്കും. അവ
യെട പ്രാർത്ഥന തൈയാക്കും കോ
ചിയാക്കും.

* കിടിയേലായിരുന്നുന്.

ഡാബത്തെ തുബദേൻ ചൊല്ലിയശേഷം

ആളിന്. കത്താവെ വിശ്വാ
സികളും സത്രക്കിന്നുനികളും
യത്തുക്കുട്ടു കെസാവോദയാർക്ക്
പ്രിവരേയും നീംബാന്തു നിന്നു

* ഏലാത്തുക്കുടുംബം ഫു മുഖകാരൻ
ചൊല്ലി നിന്നുവേണ്ട ആളുകനു ആനം
കിടിയേലായിരുന്നു ചൊല്ലേണ്ടു.

രം

സഹായങ്ങളാൽ അവരെരംഗ
യിച്ചു അലപനിപ്പിക്കേണ്ടെന്നു. കിടിയേലായിരുന്നുന്.
ഒരാറെന്തുവേദങ്ങൾ ചൊല്ലിയശേഷം.

അതിനിന് .കത്താവെ വിശ്വാ
സികളും സകല രാജാക്കരാ
ക്കും പ്രത്രക്കാരക്കും റം നാട്ടി
നെറരാജാവിന്നം രാജക്കുംവെ
രതിനാം അധികിരം നടത്തുന
വക്കും വേണ്ടി നിന്നേക്കു തന്നു
നു അപേക്ഷകിന്നു. ജിന്നാന
ചു നീ ചെജുതിനെഴു ഉന
സ്സും അവക്ക് കോട്ടത്തു നി
നെര ഓരുത്തിനു കീഴു അവ
രെ നടത്തേണ്ടെന്നു.

കിടിയേലായിരുന്നുന്.

ഒരാറെന്തുവേദങ്ങൾ ചൊല്ലിയശേഷം.

